

Wtorek, 10 grudnia 2013 r.

P7_TA(2013)0534

Kosmiczna polityka przemysłowa UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 grudnia 2013 r. w sprawie kosmicznej polityki przemysłowej EU – uwolnienie potencjału wzrostu gospodarczego w sektorze kosmicznym (2013/2092(INI))

(2016/C 468/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając tytuł XIX art. 189 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczący polityki w zakresie badań i rozwoju technologicznego oraz przestrzeni kosmicznej, który zwraca szczególną uwagę na opracowanie europejskiej polityki przestrzeni kosmicznej w celu wspierania postępu naukowo-technicznego, konkurencyjności przemysłowej i realizacji polityk UE,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 lutego 2013 r. zatytułowany „Kosmiczna polityka przemysłowa UE” (COM(2013)0108),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 października 2010 r. zatytułowany „Zintegrowana polityka przemysłowa w erze globalizacji. Konkurencyjność i zrównoważony rozwój na pierwszym planie” (COM(2010)0614),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 października 2012 r. zatytułowany „Silniejszy przemysł europejski na rzecz wzrostu i ożywienia gospodarczego” (COM(2012)0582),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 4 kwietnia 2011 r. zatytułowany „Ku strategii Unii Europejskiej w zakresie przestrzeni kosmicznej w służbie obywateli” (COM(2011)0152),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 listopada 2012 r. zatytułowany „Ustanowienie odpowiednich stosunków między UE a Europejską Agencją Kosmiczną” (COM(2012)0671),
 - uwzględniając decyzję Rady 2004/578/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie zawarcia umowy ramowej między Wspólnotą Europejską a Europejską Agencją Kosmiczną ⁽¹⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia: 11 października 2010 r., 31 maja 2011 r., 2 grudnia 2011 r. i 30 maja 2013 r.,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 19 stycznia 2012 r. w sprawie strategii Unii Europejskiej w zakresie przestrzeni kosmicznej w służbie obywateli ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinię Komisji Spraw Zagranicznych (A7-0338/2013),
- A. mając na uwadze, że w art. 189 TFUE powierzono Unii Europejskiej wyraźne zadanie opracowania polityki przestrzeni kosmicznej w celu wspierania postępu naukowo-technicznego, konkurencyjności przemysłowej i realizacji strategii politycznych UE;
- B. mając na uwadze, że w obliczu rosnącej konkurencji ze strony nowych potęg kosmicznych, takich jak Chiny i Indie, wpływy polityczne poszczególnych państw członkowskich UE nie są już wystarczające, by państwa te w pojedynkę mogły sprostać przyszłym wyzwaniom w tym sektorze;
- C. mając na uwadze, że polityka przestrzeni kosmicznej stanowi kluczowy element strategii „Europa 2020”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 261 z 6.8.2004, s. 63.

⁽²⁾ Dz.U. C 227 E z 6.8.2013, s. 16.

Wtorek, 10 grudnia 2013 r.

- D. mając na uwadze, że liczne usługi, z których obywatele korzystają każdego dnia, takie jak telewizja, szybki internet, systemy nawigacji lub ogólnoeuropejski automatyczny system powiadamiania o wypadkach drogowych „eCall”, uzależnione są bezpośrednio lub pośrednio od przemysłu kosmicznego;
- E. mając na uwadze, że skonsolidowana wartość obrotów europejskiego przemysłu kosmicznego wynosi około 6,5 mld EUR oraz że w przemyśle tym zatrudnionych jest 34,5 tys. wysoko wykwalifikowanych pracowników; mając na uwadze, że w okresie trudności gospodarczych należy dostrzec znaczenie branży kosmicznej jako sektora o dużym potencjale wzrostu i innowacyjności zapewniającego miejsca pracy o wysokiej wartości dodanej;
- F. mając na uwadze, że obecna koordynacja środków w dziedzinie przestrzeni kosmicznej między UE, państwami członkowskimi a Europejską Agencją Kosmiczną (ESA) jest nadal niewystarczająca, w wyniku czego dochodzi do powielania struktur i nie ma możliwości wydajnego wykorzystania synergii; podkreśla, że ustanowienie jasnych ram zarządzania przestrzenią kosmiczną umożliwi ogromną poprawę skuteczności;
- G. mając na uwadze, że jako organizacja międzyrządowa ESA nie jest w żaden sposób formalnie powiązana z Parlamentem Europejskim, przez co nie ma bezpośrednich kontaktów z obywatelami, podczas gdy kontakty takie mają zasadnicze znaczenie w przypadku wszystkich dziedzin polityki Unii;
- H. mając na uwadze, że przemysł kosmiczny wymaga dużych nakładów inwestycyjnych i charakteryzuje się nadzwyczaj długimi cyklami rozwoju, dlatego też decydujące znaczenie dla przemysłu kosmicznego ma spójność planowania; mając na uwadze, że przejrzystości tej w dużym stopniu przysłuży się stabilność ram regulacyjnych oraz jasne ramy zarządzania;
- I. mając na uwadze, że wykorzystanie europejskiego systemu wynoszącego może przyczynić się do zapewnienia niezależnego dostępu do przestrzeni kosmicznej;
- J. mając na uwadze, że UE jest obecnie uzależniona od nieeuropejskiego GNSS o charakterze wojskowym oraz że wymyślono i opracowano system Galileo, który będzie podlegał kontroli cywilnej;
- K. mając na uwadze, że dla europejskiego przemysłu kosmicznego sprzedaż na warunkach komercyjnych ma istotnie większe znaczenie niż dla jego głównych konkurentów międzynarodowych;
- L. mając na uwadze, że usługi oparte na wyposażeniu satelitarnym odgrywają ważną rolę w kontekście przekazywania informacji dla rozwijających się sektorów społeczeństwa cyfrowego oraz przyczyniają się do realizacji celów unijnej agendy cyfrowej;
- M. mając na uwadze, że według szacunków ekspertów rynek usług w zakresie nawigacji satelitarnej i obserwacji Ziemi może za dziesięć lat osiągnąć wartość 300 mld USD oraz że obecnie od 6 % do 7 % PKB krajów zachodnich UE zależy od nawigacji satelitarnej;
- N. mając na uwadze, że – z uwagi na rosnący popyt na usługi łączności bezprzewodowej oraz właściwości fizyczne rozchodzenia się fal radiowych, a także związany z tym ograniczony zakres widma radiowego – coraz większe znaczenie zyskuje zapewniana na szczeblu międzynarodowym koordynacja wykorzystania widma;

Dostosowanie polityki przestrzeni kosmicznej do europejskich priorytetów

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie kosmicznej polityki przemysłowej UE; jest zdania, że Komisja powinna skoncentrować się na kilku wspomnianych w komunikacie środkach w ramach kosmicznej polityki przemysłowej w celu zapewnienia rzeczywistego uwolnienia potencjału wzrostu w przemyśle kosmicznym;
2. podkreśla, że wszystkie podmioty uczestniczące w zarządzaniu przyszłymi strategiami politycznymi UE dotyczącymi przestrzeni kosmicznej, w tym Komisja, Europejska Agencja GNSS, ESA, agencje krajowe i agencje wyspecjalizowane, takie jak Europejska Organizacja Eksploatacji Satelitów Meteorologicznych (EUMETSAT), muszą być wzajemnie powiązane i działać w perspektywie długoterminowej;
3. jest zdania, że agencje krajowe mogą zgłosić konkretne propozycje w tym zakresie, tak by Komisja mogła zharmonizować wkład państw członkowskich i określić wizję ogólnounijną;
4. podkreśla, że Komisja musi jak najszybciej przedstawić nam jasny plan dla GMES/Copernicus oraz dotyczący rozwoju i rozmieszczenia rozmaitych satelitów Sentinel, a także zaproponować prawne i operacyjne ramy dla tego złożonego systemu;

Wtorek, 10 grudnia 2013 r.

5. wspiera działania Komisji, która zamierza przedsięwziąć środki mające na celu utworzenie na szczeblu UE spójnych ram regulacyjnych dotyczących przestrzeni kosmicznej; wyraża poparcie dla utworzenia rzeczywistego unijnego rynku wewnętrznego produktów i usług kosmicznych; jest zdania, że politykę należy rozwijać i kształtować w taki sposób, aby jej realizacja nie miała negatywnego wpływu na warunki rynku komercyjnego ani ich nie wypaczała; zauważa, że neutralność w zakresie konkurencji oraz przejrzystość w tej dziedzinie to dwie kwestie mające podstawowe znaczenie dla kształtowania europejskiej polityki przestrzeni kosmicznej;
6. stwierdza, że do tej pory Komisja nie wypracowała jeszcze horyzontalnego podejścia na rzecz uwzględnienia polityki przestrzeni kosmicznej oraz jej celów w różnorodnych dziedzinach unijnej polityki; wzywa Komisję, by w przyszłości podjęła działania w tym względzie, uwzględniając politykę przestrzeni kosmicznej również w takich dziedzinach polityki jak telekomunikacja, transport, środowisko naturalne, rolnictwo, bezpieczeństwo czy kultura;
7. z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie Komisji, że telekomunikacja, nawigacja i obserwacja Ziemi oparte na wykorzystaniu przestrzeni kosmicznej dostarczają UE strategicznie ważnej wiedzy, która stanowi podstawę dla stosunków zewnętrznych UE w dziedzinie pomocy rozwojowej i pomocy humanitarnej;
8. zwraca się do Komisji o przyznanie pierwszeństwa takim kwestiom jak: zagadnienia instytucjonalne; system Galileo i program Copernicus; przemysł kosmiczny jako siła napędowa wzrostu gospodarczego i zatrudnienia; ocena wpływu działań związanych z przestrzenią kosmiczną; niezależny dostęp do przestrzeni kosmicznej; znaczenie badań i rozwoju; łączność satelitarna; obserwacja i śledzenie obiektów kosmicznych; oraz śmieci kosmiczne;
9. podziela zdanie Komisji co do tego, że wiele komponentów systemów kosmicznych ma podwójne zastosowanie lub wojskowy charakter, wobec czego podlegają one przepisom dyrektywy 2009/43/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością we Wspólnocie⁽¹⁾, zmienionej na mocy dyrektywy 2012/47/UE z dnia 14 grudnia 2012 r. w odniesieniu do wykazu produktów związanych z obronnością, jak również przepisom rozporządzenia Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania⁽²⁾ lub wspólnemu stanowisku w sprawie eksportu broni; z zadowoleniem przyjmuje zawarty w komunikacie wniosek dotyczący przedstawienia Parlamentowi formalnego sprawozdania w sprawie systemu kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania przed końcem 2013 r.; wzywa Komisję, państwa członkowskie i Grupę Roboczą ds. Wywozu Broni Konwencjonalnej do wyjaśnienia, które ramy regulacyjne należy stosować w odniesieniu do poszczególnych kategorii produktów i technologii;

Zagadnienia instytucjonalne

10. uznaje sukcesy, jakie ESA osiągnęła dla Europy w ubiegłych dziesięcioleciach w dziedzinie przestrzeni kosmicznej, i zachęca państwa członkowskie niebędące członkami ESA, by rozważyły przystąpienie i rozwój współpracy; zwraca jednak uwagę, że większą skuteczność operacyjną oraz koordynację i odpowiedzialność polityczną w dłuższej perspektywie czasowej można osiągnąć dzięki zacieśnieniu stosunków między ESA a UE w drodze współpracy, między innymi aby uniknąć powielania podejmowanych wysiłków i nakładania się na siebie zadań; wzywa Komisję do bardzo dokładnego zbadania, czy ESA mogłaby w przyszłości zostać powiązana z unijnymi strukturami sprawowania rządów jako organizacja międzypaństwowa, aż do momentu, gdy przekształcenie jej w europejską agencję uznane zostanie za stosowne;
11. uważa, że w międzyczasie Unia Europejska powinna – w ścisłej współpracy z ESA – w większym zakresie niż dotychczas koordynować strategię polityczną dotyczącą przestrzeni kosmicznej i programy kosmiczne państw członkowskich w celu zapewnienia prawdziwie ogólnoeuropejskiego podejścia, przy jednoczesnym poszanowaniu interesów ESA i jej państw członkowskich; jest zdania, że jedynie dzięki ogólnoeuropejskiemu podejściu przemysł kosmiczny może stać się i pozostać konkurencyjny;
12. wzywa Komisję, państwa członkowskie i ESA do utworzenia swego rodzaju grupy koordynacyjnej, której członkowie podczas regularnych posiedzeń będą wspólnie koordynować strategię i środki w dziedzinie przestrzeni kosmicznej, aby uniknąć powielania struktur oraz wypracować wspólne podejście do spraw i forów międzynarodowych;
13. zwraca uwagę, że intensywniejsze wykorzystywanie potencjału kosmicznego przez wojsko nie może prowadzić do ograniczenia cywilnego wykorzystania przestrzeni, a w przyszłości do ograniczenia ewentualnych nowych zastosowań cywilnych; wzywa państwa członkowskie i wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do zainicjowania przeglądu przestarzałego już układu o przestrzeni kosmicznej z 1967 r. lub do wprowadzenia nowych ram regulacyjnych, które uwzględniałyby postępy technologiczne poczynione od lat 60. XX w.;

⁽¹⁾ Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 134 z 29.5.2009, s. 1.

Wtorek, 10 grudnia 2013 r.

System Galileo i program Copernicus

14. podkreśla konieczność nadania najwyższego priorytetu procesowi ukończenia systemu Galileo oraz kontynuowania programu Copernicus, które stanowią flagowe projekty europejskiej polityki przestrzeni kosmicznej, tak aby pierwsze usługi Galileo mogły być w praktyce udostępnione obywatelom w 2014 r.;
15. podkreśla fakt, że EGNOS jest pierwszym operacyjnym, europejskim programem GNSS; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by wspierały i wdrażały wykorzystywanie EGNOS w rozmaitych dziedzinach, takich jak transport;
16. wyraża ubolewanie w związku z opóźnieniami, do jakich dochodziło w przeszłości podczas rozwoju europejskiego systemu nawigacji satelitarnej Galileo; z zadowoleniem przyjmuje umieszczenie czterech satelitów na orbicie okołoziemskiej; podkreśla, że społeczeństwo musi być lepiej informowane o zaletach i korzyściach wynikających szczególnie z systemu Galileo i ogółem z europejskiego przemysłu kosmicznego, i wzywa Komisję, aby przy okazji przyszłych startów satelitów Galileo przeprowadzała w europejskich stolicach UE zakrojone na szeroką skalę akcje o charakterze publicznym dla celów promowania systemu Galileo i jego możliwości zastosowania;
17. podkreśla, że UE musi informować ludzi, przyciągać przyszłych inżynierów, rozpowszechniać informacje o unijnej nawigacji satelitarnej oraz zaproponować zestaw zachęt dla wszystkich użytkowników do korzystania z technologii opartych na Galileo i EGNOS;
18. jest przekonany, że docelowa pełna zdolność operacyjna, oparta na konstelacji 27 satelitów wraz z odpowiednią liczbą zapasowych satelitów i stosowną infrastrukturą naziemną, jest warunkiem wstępnym uzyskania wartości dodanej systemu Galileo, szczególnie w zakresie wysokiej precyzji i nieprzerwanego funkcjonowania, i w związku z tym osiągnięcia licznych korzyści gospodarczych i społecznych;
19. ubolewa, że obecnie Unia Europejska nie jest w całości objęta systemem EGNOS; apeluje o rozszerzenie tego systemu na Europę Południową, Wschodnią i Południowo-Wschodnią, co umożliwi jego stosowanie w całej Europie;
20. wzywa Komisję i państwa członkowskie do informowania Parlamentu o planach wykorzystania programu Copernicus oraz usługi publicznej o regulowanym dostępie programu Galileo w ramach wspierania misji i operacji WPBiO;

Przemysł kosmiczny jako siła napędowa wzrostu gospodarczego i zatrudnienia

21. stwierdza, że w szczególności – chociaż nie wyłącznie – małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) potrzebują swego rodzaju szybko uruchamianego finansowania ze strony organów publicznych, tak aby przedsiębiorstwa te mogły dysponować wystarczającymi środkami finansowymi na długoterminowe inwestycje w badania i rozwój; jest przekonany, że finansowanie publiczne i istnienie publicznych odbiorców produktów i usług przemysłu kosmicznego umożliwia pobudzanie innowacji, a tym samym wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy;
22. ponownie zaznacza, że UE nie może stracić okazji do rozwoju rynku niższego szczebla w dziedzinie nawigacji satelitarnej, oraz podkreśla znaczenie planu działań w sprawie europejskiej agencji GNSS w celu poszerzenia rynku GNSS, co będzie miało kluczowe znaczenie dla przyszłości gospodarki UE;
23. przypomina, że nowe zastosowania nawigacji satelitarnej mogą poprawić bezpieczeństwo, wydajność i niezawodność w takich obszarach jak lotnictwo, żegluga, sektor drogowy i rolnictwo, bezpieczeństwo drogowe, pobieranie opłat, zarządzanie ruchem i parkowaniem, zarządzanie flotą, telefony alarmowe, śledzenie i oznaczanie towarów, rezerwacja internetowa, bezpieczeństwo morskie, tachografy cyfrowe, transport zwierząt i zrównoważone gospodarowanie ziemią;
24. zwraca uwagę na fakt, o którym wspomina się w komunikacie, że 60 % komponentów elektronicznych znajdujących się na pokładzie europejskich satelitów importuje się obecnie ze Stanów Zjednoczonych; wzywa w tym kontekście do podjęcia inicjatywy dotyczącej sposobu ochrony danych poufnych lub osobowych, a także do wykorzystania obowiązujących procedur w zakresie zamówień publicznych w celu dopilnowania, wszędzie tam, gdzie jest to możliwe, by zakup infrastruktury kosmicznej od państw członkowskich służył jako dodatkowa siła napędowa wzrostu gospodarczego w sektorze;
25. wzywa Komisję, Europejską Agencję Kosmiczną, Europejską Agencję Obrony i państwa członkowskie do określenia technologii o krytycznym znaczeniu w kontekście wspólnego europejskiego procesu niezawisłości oraz do opracowania rozwiązań alternatywnych, które charakteryzują się mniejszą zależnością od państw trzecich; przypomina o istnieniu ryzyka polegającego na tym, że w razie braku porozumienia Stany Zjednoczone mogłyby zlikwidować lub zablokować europejską infrastrukturę kosmiczną;

Wtorek, 10 grudnia 2013 r.

26. wzywa Komisję i państwa członkowskie do tworzenia zachęt dla przemysłu europejskiego do opracowywania na szczeblu europejskim komponentów wykorzystywanych w przestrzeni kosmicznej w celu zmniejszenia zależności od produktów przywożonych z państw trzecich;
27. zwraca uwagę, że przedsiębiorstwa spoza przemysłu kosmicznego mogą odnosić korzyści z produktów powstałych w wyniku badań w dziedzinie przestrzeni kosmicznej; wzywa zatem wszystkie zainteresowane strony do zwiększenia wymiany wiedzy między podmiotami przemysłu kosmicznego a podmiotami spoza tego przemysłu oraz do współpracy partnerskiej w zakresie rozwoju technologii, która może doprowadzić do przełomowych innowacji z korzyścią dla społeczeństwa; podkreśla, że należy lepiej informować o wymiernych korzyściach przemysłu kosmicznego dla codziennego życia europejczyków;
28. podkreśla, że w szczególności przemysł usług kosmicznych oraz sektor robotyki stwarzają liczne szanse rynkowe w pierwszym rzędzie dla MŚP;
29. podkreśla, że samodzielne i inteligentne systemy robotyczne stanowią kluczowe technologie umożliwiające dalszą eksplorację przestrzeni kosmicznej; zwraca w tym kontekście uwagę na skuteczne wykorzystanie środków europejskich z programu „Horyzont 2020”, zwłaszcza na działania ściślej związane z rynkiem;
30. podkreśla, że kluczem do zapewnienia konkurencyjnego europejskiego przemysłu kosmicznego jest odpowiednia liczba wysoko wykwalifikowanych pracowników; zwraca się zatem do wszystkich zainteresowanych stron o zacieśnienie współpracy między uniwersytetami i przedsiębiorstwami, a także o zachęcanie młodych talentów, zwłaszcza utalentowanych kobiet, do zaangażowania się w działalność tego sektora (np. poprzez uruchomienie krajowych programów studiów i kształcenia oraz zorganizowanie konkursów dla badaczy z Europy i spoza jej terytorium); stwierdza ponadto, że zasadnicze znaczenie ma również pozyskiwanie talentów z państw trzecich (w tym także zachęcanie do powrotów europejskich talentów);

Dostęp do przestrzeni kosmicznej

31. podkreśla znaczenie dostępu do przestrzeni kosmicznej dla wszystkich państw członkowskich oraz sprzedaży na warunkach komercyjnych dla europejskiego przemysłu kosmicznego; zwraca jednocześnie uwagę na częściowy brak dostępu przemysłu europejskiego do rynków instytucjonalnych państw trzecich; podkreśla znaczenie zapewnienia przemysłowi europejskiemu równych warunków wstępnych na szczeblu międzynarodowym; zwraca się zatem do Komisji o wspieranie wzajemności i zapewnienie równych szans i uczciwych warunków konkurencji w ramach umów handlowych (np. transatlantyckiego partnerstwa handlowego i inwestycyjnego – TTIP);
32. podkreśla znaczenie, jakie dla niezależnego dostępu do przestrzeni kosmicznej ma rozwój i wykorzystanie europejskich systemów wynoszących; wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie, aby – wspólnie z ESA – zapewniły w dłuższej perspektywie czasowej utrzymanie i rozbudowę europejskiego systemu wynoszącego oraz systemu usług wynoszenia;
33. jest zdania, że europejski przemysł kosmiczny powinien korzystać z istniejącej europejskiej infrastruktury kosmicznej, która została częściowo sfinansowana z europejskich środków publicznych;

Znaczenie badań i rozwoju

34. ponadto wyraża zadowolenie z faktu, iż w nowym programie ramowym w zakresie badań „Horyzont 2020” na badania i innowacje w dziedzinie przestrzeni kosmicznej przeznaczone ma zostać 1,5 mld EUR; wzywa w związku z tym Komisję, aby – w ramach programu „Horyzont 2020” – udostępniła część tego budżetu na badania i rozwój zastosowań łączności satelitarnej;
35. jest zdania, że zwłaszcza w ramach działalności badawczej niezbędne jest zwiększenie koordynacji między UE, ESA i państwami członkowskimi; wzywa wszystkie te strony do opracowania wspólnego planu działania w zakresie badań, obejmującego okres do 2020 r., oraz do zdefiniowania priorytetów i celów polityki przestrzeni kosmicznej, które należy wspólnie osiągnąć, w celu zapewnienia zainteresowanym podmiotom, głównie podmiotom działającym w przemyśle, spójności planowania; podkreśla znaczenie współpracy z państwami trzecimi w dziedzinie badań naukowych;
36. podkreśla, że rozwój zastosowań i usług GNSS ma podstawowe znaczenie dla zagwarantowania, że inwestycja infrastrukturalna, jaką jest Galileo, będzie w pełni wykorzystywana oraz że system Galileo będzie rozwijany do jego pełnej zdolności; zwraca uwagę na konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu finansowania z przeznaczeniem na badania naukowe i rozwój w zakresie GNSS, a także na jego wdrażanie; ubolewa, że ograniczenie funduszy przeznaczonych na badania i innowacje w zakresie zastosowań opartych na systemach EGNOS lub Galileo znacznie opóźnia postęp technologiczny i wzrost potencjału przemysłowego UE, a także wydajne dla środowiska wdrażanie, i w związku z tym wzywa Komisję do wprowadzenia rozwiązań zapewniających MŚP łatwiejszy dostęp do finansowania;

Wtorek, 10 grudnia 2013 r.

37. zwraca uwagę, że rozwój innowacyjnych zastosowań w Europie jest spowalniany przez różnorodne przeszkody; w tym kontekście przypomina Komisji o istnieniu nieodkrytego rynku komercyjnego wykorzystania danych kosmicznych uzyskiwanych dzięki programom obserwacji Ziemi i nawigacji satelitarnej; wzywa Komisję do przeprowadzenia badania w celu określenia tych przeszkód (takich jak odpowiedzialność za szkody spowodowane przez obiekty/śmieci kosmiczne, niepewność co do dostępności usług, obawy związane z bezpieczeństwem i ochroną danych, niedostateczna wiedza o potencjale tych zastosowań i brak interoperacyjności) oraz przedstawienia możliwych propozycji rozwiązań umożliwiających otwarcie tych rynków;

Łączność satelitarna

38. podkreśla, że łączność satelitarna odgrywa znaczącą rolę w europejskim przemyśle kosmicznym, ponieważ zamówienia w tej branży zapewniają stałą eksploatację satelitów kosmicznych i systemów wynoszących, przyczyniając się tym samym do realizacji celu niezależnego dostępu UE do przestrzeni kosmicznej; w tym kontekście wskazuje również na znaczenie niezależnych możliwości w zakresie ładunku użytkowego, dostępnych w związku z wynoszeniem satelitów komercyjnych (mowa tu o tzw. dodatkowym ładunku użytkowym), które można wykorzystać do wypróbowania w przestrzeni kosmicznej nowych produktów i technologii i które przyczyniają się w ten sposób do zmniejszenia kosztów i oszczędności czasu, aby możliwe było oferowanie nowych usług;

39. podkreśla, że łączność satelitarna umożliwia skuteczne dostarczanie usług multimedialnych również tym podmiotom gospodarczym i obywatelom, którym dotychczas nie można było ich zapewnić poprzez technologie naziemne;

40. podkreśla, że sieci satelitarne służące rozpowszechnianiu internetu szerokopasmowego w całej UE, a zwłaszcza na obszarach oddalonych, przyczyniają się do osiągnięcia celów unijnej agendy cyfrowej; w związku z tym wzywa Komisję do dopilnowania, by ze względu na neutralność technologiczną odpowiednio uwzględniono internet satelitarny w koszyku technologii przewidzianym do celów rozbudowy łączy szerokopasmowych, jak np. w polityce spójności UE;

41. uważa, że łączność satelitarna zyskuje coraz większe znaczenie logistyczne w sytuacjach kryzysowych, takich jak klęski żywiołowe, lub w działaniach na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa wewnętrznego, ponieważ wykorzystywane w jej ramach łącza transmisji danych i łącza komunikacyjne są absolutnie niezbędne w sytuacji, gdy infrastruktura naziemna nie istnieje lub uległa zniszczeniu;

42. wzywa zatem Komisję do przeprowadzenia analizy obecnej dostępności częstotliwości radiowej służącej do łączności satelitarnej oraz przyszłego na nią zapotrzebowania, a także do zapewnienia podczas następnej światowej konferencji radiokomunikacyjnej właściwej ochrony interesów UE oraz interesów branży łączności satelitarnej w zakresie przeznaczania częstotliwości radiowych na szczeblu globalnym i regionalnym;

43. jest zdania, że potencjał innowacji w dziedzinie łączności satelitarnej bynajmniej nie został jeszcze wyczerpany; wskazuje na możliwości najnowszych technologii, takich jak terminal umożliwiający przesyłanie danych za pomocą lasera (ang. Laser Communication Terminal, LCT) lub satelity o wysokiej przepustowości (ang. High Throughput Satellites, HTS), dzięki którym można zaspokoić potrzeby związane z coraz intensywniejszą wymianą danych przy coraz szybszej transmisji danych;

44. podkreśla, że Europa może utrzymać przewagę technologiczną w zakresie łączności satelitarnej tylko wówczas, gdy na szczeblu europejskim będą kontynuowane prace badawcze w tej dziedzinie;

Śmieci kosmiczne

45. podkreśla, że infrastruktura kosmiczna stanowi podstawę szerokiego wachlarza usług, z których podmioty gospodarcze i obywatele korzystają każdego dnia; zwraca uwagę, że utrata dostępu do tej infrastruktury, przykładowo w wyniku kolizji satelitów z innymi obiektami lub odpadami kosmicznymi, może mieć negatywny wpływ na bezpieczeństwo podmiotów gospodarczych i obywateli;

46. jest zdania, że śmieci kosmiczne stają się coraz większym problemem; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia działań na rzecz globalnego zarządzania przestrzenią kosmiczną; wzywa jednocześnie Komisję i państwa członkowskie, by wszystkimi kanałami dyplomatycznymi zachęcały państwa trzecie do podpisania opracowanego przez Unię Europejską Kodeksu postępowania dotyczącego działań w przestrzeni kosmicznej;

Wtorek, 10 grudnia 2013 r.

47. zwraca się do Komisji o jak najszybsze wsparcie dla ustanowienia na szczeblu europejskim zaproponowanego na początku bieżącego roku programu wsparcia obserwacji i śledzenia obiektów kosmicznych, aby zapewnić większą niezależność od instytucji w Stanach Zjednoczonych, które publikują ostrzeżenia o ryzyku kolizji;

o

o o

48. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
